

“FEM AVUI QUE RESSONI EN EL NOSTRE COR FINS AL SANTUARI ÍNTIM ON ELL RESIDEIX”

Eduard Rey / President de l'URC

El goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot el dels pobres i tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en el seu cor. Pensant en la nostra jornada d'enguany de la vida consagrada, em venien a la memòria aquestes paraules tan conegudes del Concili Vaticà II. A la celebració de l'any passat, el Covid-19 era encara una mena de rumor que ens semblava llunyà. Ja era present en els informatius, però no havia arribat encara a tocar les nostres vides. Avui, forma part del plor i l'angoixa i és el rerefons inevitable de tot goig i esperança que compartim amb tota la humanitat.

Ha estat un any dur. En primer lloc, hem de tenir un record especial per aquells religiosos que ens han deixat i pels qui han sofert o estan soffrint la malaltia en la pròpia pell. La malaltia i la germana mort han trucat a les portes de les nostres comunitats, com a les de tantes famílies. Però la pandèmia és més que la malaltia. Per a molts, ha estat molt difícil trobar-se de cop i volta inactius, allunyats de les activitats i les relacions que mantenien. Tots hem sentit l'angúnia permanent d'aquesta mena d'enemic invisible assetjantnos. I ens han tocat també, com a tothom, les conseqüències econòmiques d'aquesta aturada forçosa que, en diferents graus, ja fa gairebé un any que dura.

Potser les paraules del Concili ens poden guiar a redescobrir en aquest moment més que mai la dimensió més interior de la nostra vocació, allà on, dones i homes com qualsevol altre, fets de la mateixa fragilitat, podem presentar com una ofrena la vida del món entrelaçada amb la nostra pròpia vida, unida a l'ofrena de Crist a la Creu. Tot el que és humà, tota la fragilitat, la por, però també el descobriment d'oportunitats inesperades gràcies a les noves tecnologies o l'admiració davant de l'heroïcitat de molts conciutadans, ha estat també nostre. Fem avui que ressoni en el nostre cor fins al santuari íntim on Ell resideix, que formi part de l'ofrena i l'acció de gràcies de la nostra eucaristia.